

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 14. Legatorum Pontificiorum Constantinopoli Inobedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

vitiae proderunt, num ex Inferni igne te liberabunt? Maritus respondit: quid tibi est Mulier? quis de me mentitus est? per Jesu Christi Gratiam Catholicus sum, & nunquam Fidem negabo.

Sæculum V.
A.C. 484.

Multi ex viris fæminisque, ut hujus Persecutionis sævitiam effugerent, in loca deserta se penetrarunt, ubi fame, & frigore contabuerunt. Cresconius urbis Myzentiaæ Presbyter in caverna montis Zici inventus est mortuus. Illo tempore ingens per totam Africam terræ siccitas fuit, unde fames primum, & postea pestis exorta. Has calamitates in Persecutionis pœnam a Deo immiffas credere. Id quoque a Divina vindicta profectum putarunt, quod Hunericus, postquam Regnum tenuisset annis septem, & decem mensibus, anno 485. corpore nascentibus innumeris vermibus corrupto, & frustatim collabente obierit. Successit Gontamondus ex Fratre ejus Gontone genitus.

n. 15.

n. 17.

§. XIV.

*Legatorum Pontificiorum Inobedientia
Constantinopoli.*

Felix Papa in Causa hujus Africanæ Persecutionis ad Imperatorem Zenonem litteras dedit, quod verisimiliter Imperatorem permoverit, ut Legatum suum Uranium Carthaginem mitteret, nullo ut

Evagr. III.
hist. c. 20.
Sup. n. 10.

C 5 vidi-

Sæculum V. vidimus successu. Porro ipse Zeno haud
 A.C. 484. multo melius Catholicos habebat, edi-
 tum ab ipso Decretum, ut dicebat, Con-
 cordiæ rejicientes. Postquam Papa Epis-
 copos Vitalem, & Misenum Constantino-
 polim misisset, ipsis in itinere constitutis,
 accepit epistolam Constantinopoli ad se
 datam a Cyrillo Acemetensium Abbate,
 qui apud ipsum Pontificem querebatur
 de ejusdem cunctatione in Causa Acacii,
 toties contra Fidem Catholicam peccan-
 tis. (*) Felix Papa, his Litteris acceptis,
 Legatis suis scripsit; nihil prius moliren-
 tur, quam Cyrillo Abbati fuissent collo-
 cuti, & ex eo comperissent, quid sibi po-
 tissimum agendum. At eis hunc Abba-
 tem visendi Libertas adempta; quippe
 cum Abydi pervenissent, Imperatoris Ze-
 nonis, & Acacii Patriarchæ mandatis ca-
 pti, in carcerem mittuntur, raptis quo-
 que omnibus, quas ferebant, litteris, ne
 Catholicis Constantinopolitanis epistolas
 ad eos directas reddere possent. Capti-
 vis Imperator mortem minitabatur, nisi
 cum

Sup. lib.
XXIX. §.
96.

Theoph. an.
12. 13. 14.
Zen. p. 113.

Lib. brev.
c. 18.

Gest. de nom.
Acac. in fin.
Felix ep. 6.
ad Acac.

(*) Hic liquet, quid orthodoxi Constantino-
 politani de Jurisdictione SS. Pontificis in Patriar-
 chas Constantinopolitanos senserint, estque for-
 tissimum Testimonium, quo Protestantis nostri
 temeritas confutatur, contra veritatem Historiæ
 dicere non erubescens, Auctoritatem Papæ in
 Occidente tantum valuisse.

cum Acacio, & Petro Mongo communi-
 carent. Minis succedere blanditiæ, do-
 na, juramenta. Tot machinis tandem
 cessere Legati, & contra quam ipsis man-
 datum erat, cum Acacio communicare
 polliciti sunt. Tunc e carcere liberati
 Constantinopolim veniunt, publice cum
 Acacio conversantur, Petrum Mongum
 tanquam legitimum Episcopum Alexan-
 drinum habent, & cum ejus Apocrisiariis
 communicant. His libertati restituun-
 tur. Soli erant Episcopi duo Vitalis, &
 Misenus, quia tertium Felicis Legatum
 Felicem Ecclesiæ Romanæ Defensorem
 morbus superveniens in via retardave-
 rat; is demum Vitale & Miseno e carce-
 re jam dimissis attigit; omnibus litteris
 & ipse spoliatus in tetrum carcerem de-
 truditur, cumque, quæ ab ipso peteban-
 tur, virili constantia recusaret, Acacius
 hospitem videre aut colloqui noluit. An-
 tequam vero duo Episcopi Legati Con-
 stantinopoli discederent, Catholici tribus
 modis, quantum Legatorum vecordiam
 damnarent, prodiderunt. Imprimis sche-
 dam publice Legatorum vestibibus affixe-
 runt. Tum libellum sparserunt in vul-
 gus, & deinde tabulas canistro herbis ple-
 no inseruerunt. Cyrillus Acemetensium
 Abbas, aliique Abbates Constantinopoli-
 tani, Episcopi quoque Catholici ex Ægy-
 pto, qui ibi morabantur, hac super re ad
 Feli-

Sæculum V.
 A. C. 484.

*Gelas. ad
 Episcop.
 Dard. Ep.
 13. p. 1201.*

*Legati ino-
 bedientes.*

*Theophan.
 p. 114.*

*Evagr. III.
 20. 21.*

Feli-

Sæculum V. Felicem Papam epistolas dederunt, quas
A. C. 484. Cyrillus Simeoni uni Monachorum suorum Romam deferendas commisit. Is Legatorum reditum antevertit, & Papam docuit, quam mandatis ipsius refractarii fuissent. Memorabat etiam, antequam ipsi Constantinopolim venissent, Petri Mongi nomen non nisi clanculo fuisse in Dyptichis insertum, jam vero publice recitari. Hoc obtento Hæretici ad fallendos rudium animos utebantur, ac si Sedes Romana Petrum Mongum recepisset.

Vitalis & Misenus Romam deinde pervenerunt Epistolas Imperatoris, & Patriarchæ afferentes. In litteris Imperatoris Joannes Talaja perjurii arguebatur. Rursus, Petrum Mongum non sine præcedente Examine fuisse ordinatum, sed postquam manu sua subscripsisset, se Concilium Nicænum, quod Calcedonense esset secutum, reciperet. Subjungitur: *id certissimum tene, nos cum S. Episcopo Petro, & omnibus Ecclesiis S. Concilium, quod Fidei Nicænæ consentaneum est, recipere, & honorare.* Loquitur de Concilio Calcedonensi. Acacii quoque litteræ Petri Mongi laudibus plenæ erant.

§. XV.

Legati condemnantur.

Ergo, convocato a Felice Papa Concilio,